

Vážený petiční výbore, členové ČHS, rodiče.

Jsme rádi, že máte zájem o soutěžní lezení a že jste některé změny, ke kterým došlo v roce 2012, ocenili. Zároveň chápeme, že ne všechny změny se budou líbit všem, pokoušeli jsme se během roku tyto změny na závodech vysvětlovat a prodiskutovávat, bohužel zřejmě na závodech, kde asi ne všichni z Vás byli.

Stručně tedy uvedeme, co nás vedlo ke změně a sloučení regionálních závodů.

Změny v organizaci závodů mládeže vycházejí z dlouhodobé koncepce obou soutěžních komisí - komise soutěžního lezení mládeže a komise soutěžního lezení dospělých. Tato koncepce, jak doufáme, povede k ustavení soutěžního lezení jako řádné sportovní disciplíny, včetně zavedení standardních licencí pro trenéry, stavěče a rozhodčí a k lepší podpoře (a výběru) pořadatelů, kteří pro ČHS závody pořádají.

Změny vycházely z analýzy obou typů pohárů mládeže, které ČHS zastřešuje. V posledních letech se i díky velké podpoře Tendonů ukazovalo, že pro část oddílů a závodníků začíná být výhodnější jezdit pouze na jednodušší regionální závody, kde je vítězství snazší, což vedlo ke zvětšování difference mezi ČPM a regionálními závody a v důsledku odrazovalo skutečné začínající lezce i od regionálních závodů, protože vlastně nefungoval automatický přechod do vyšší soutěže u závodníků, kteří rozhodně už nebyli začínajícími lezci.

Variant, jak tuto situaci řešit je několik, byly zde i tendence regionální soutěž úplně zrušit, proti čemuž jsme jako komise důrazně vystupovali už z principu, proč byl kdysi regionální Tendon založen – mělo a má jít o závody zejména „bačkůrkářů“ – jak tyto děti nazýval jeden ze zakladatelů regionálního Tendonu Houmi – tedy děti, které vlastně nemají ani lezečky a opravdu si přijdou závod vyzkoušet.

Další variantou je například zachovat sérii regionálních závodů, ovšem bez žebříčků a celkového vyhlášení – argumentem zde bylo, že jde o začínající lezce, kteří si chtějí vyzkoušet závodění a nemělo by jim principiálně jít o „sbírání bodů“ ale o „sbírání zkušeností“. Body a celkové umístění v tomto typu závodů ukazují jen to, nakolik byl závodník schopen porazit jiné začínající lezce a pokud jde o nějaké ucelené hodnocení, toto by mělo být až na Českém poháru. Zde byl jako hlavní protiargument fakt, že by sice bylo celkem jednoduché definovat pravidlo pro postup do vyšší soutěže (např. 2 – 3 umístění na bedně na těchto závodech), ale jednak by takové pravidlo bylo celkem složité a hlavně kontraproduktivní pro ty, co si opravdu chtějí sem tam zasoutěžit (a u toho se jim např. na domácí stěně obvykle více zadaří).

Převážil proto názor prozatím pořádat jednokolový regionální Tendon Cup se společným vyhlášením, dvě kola byla zrušena přesně z důvodu, který uvádíte i v petici – pro skutečné (začínající) závodníky nebyl problém objet často oba poháry a všechny závody na nich.

Myšlenka povinné účasti na jednom nemoravském (nečeském) závodě vychází z principu, že ti, co chtějí získat celkové body, dělají to zejména proto, že časem chtějí postoupit do vyšší soutěže a tam je již cestování po celé republice naprosto normální. Jsme přesvědčeni, že právě dvoudenní výjezd (nebo brzké ranní vstávání a večerní pozdní návrat), byť je to složitější, může rodičům a trenérům přinést náhled, jak se závodník bude v budoucnu schopen vyrovnat na závodech se stresem právě ve složitějších podmínkách. I tato zkušenost by pak mohla být posuzována při výběru směru, kterým se bude dítě v budoucnu ubírat.

Chápeme, že lze argumentovat, že pro srovnání výkonnosti napříč republikou může sloužit Český pohár mládeže. U nejmladších kategorií ale má právě regionální Tendon speciální kategorii pro nejmenší děti (jsou dvě kategorie do 9. a do 11. let, kdežto na ČPM je pouze kategorie do 11. let), takže právě před přechodem z kategorie mini – E do kategorie D je pro rodiče, trenéry a oddíly srovnání v rámci regionálního Tendonu velmi důležité, protože z výsledků napříč republikou lze vyhodnotit, zda dítě už je dostatečně „zralé“ nastoupit do Českého poháru, kde bude závodit třeba i s mnohem staršími dětmi.

V neposlední řadě byly pro rozhodování důležité i finanční prostředky, které může komise na závody vynaložit – což se samozřejmě Vás jako účastníků tolik nedotýká.

Tendon – Lanex a.s. nabídl podporu oběma typům poháru s tím, že samozřejmě podpora Českého poháru bude vyšší na úkor právě „druholigového“ regionálního seriálu. Přistoupili jsme tedy k celkové změně koncepce obou seriálů – došlo k navýšení počtu závodu ČPM, ke snížení počtu regionálních závodů se zachováním cen pro závodníky od hlavního partnera a se zachováním podpory pořadatelům od hlavního partnera pro omezený počet závodů.

Lanex a.s. tak dodává nejen ceny na závody, ale pořadatelům regionálního Tendon Cupu i materiální vybavení na závod (poskytuje několik lan pro pořadatele – protože jde o oddíly ČHS s mládeží, je tato podpora a pomoc velmi vítaná), na ČPM pak Lanex dodává „pouze“ ceny.

Stejně tak Svaz mohl díky redukci regionálních závodů přistoupit ke zvýšení dotace pro pořadatele závodu na dvojnásobek původní částky – pořadatel regionálních TC dnes dostává od ČHS podporu ve výši 8000,- Kč. Návrat k původnímu modelu by tedy znamenal zvýšení nákladů na pořádání závodů, nelze se vrátit k původní výši dotace, tato už byla opravdu pouze symbolická.

Komise do budoucna zvažuje podporu „místním“ závodům mimo tyto seriály, kde by mohly být pravidla ještě volnější, právě s tím konceptem, že regionální Tendon Cup by měl být zachován jako „přípravka“ na Český pohár mládeže.

Komise změny v koncepci prodiskutovala se zástupci oddílů, trenérů, rodičů i závodníků, jsme si ale vědomi toho, že do budoucna by bylo lepší pravidelně – ale mimo závody, tam pak vlastně nikdy není dostatek času a prostoru – pořádat nějaké setkání s rodiči, trenéry a zástupci oddílů pro možné vysvětlení záměrů komisí a eventuální diskusi mezi různými skupinami rodičů a trenérů. Ne vždy ale je reálné změny v organizaci nebo změny v pravidlech podrobovat nějaké veřejné diskusi a připomínkám. Často jsou názory a pohled na pravidla nebo organizaci závodů extrémně odlišné například u rodičů začínajících lezců a trenéru dětí, které úspěšně reprezentují republiku na evropském poháru mládeže.

Ani letošní ročník se nevyhne změnám – letos tedy jen v pravidlech – které prostě nemohly být konzultovány, jde o přijetí už loni platících mezinárodních pravidel do našich závodů (zrušení „mínus“ v hodnocení, využití času jako kritéria ve finále v obtížnosti). Jistě nám dáte za pravdu, že nelze mít prostě vlastní jiná pravidla, když cílem soutěžního lezení je vychovávat a vést mladé začínající lezce v souladu s trendy v Evropě tak, aby si většina z nich užila fajn závody a někteří z nich se stali časem reprezentanty a navázali třeba na úspěchy Adama na závodech Světového poháru.

Za Komisi soutěžního lezení mládeže

Mgr. Marie Dichtlová, Ing. Miroslav Doseděl, Mgr. Tomáš Binter, Ing. Lumír Návrát